

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg vil blot gentage et ganske lille hjørne af mit spørgsmål: Er det ikke rigtigt, at de eksempler på eksisterende vidnebeskyttelse, som fru Elisabeth Arnold og fru Sandy Brinck har henvist til, alle sammen er tilfælde, hvor voldsmanden så let som ingenting vil kunne afsløre vidnets identitet og kunne foretage sine trusler imod ham?

Hvis der er tale om det, hvis den mulighed er der, hvis systemet så at sige hjælper ham til at gennemføre det forehavende, så er det jo et rettsamfund, der begår selvmord.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg må indrømme, at jeg synes, kæden er hoppet af. Det må jeg indrømme. Jeg giver fuldstændig åbent og ærligt udtryk for en afvejning, jeg har foretaget, og fastholder, at jeg er modstander af brug af anonyme vidner, fordi jeg mener, det vil være et skråplan og vil svække retssikkerheden i vores system.

At personer har brug for en kraftig vidnebeskyttelse i form af, at de skal skifte identitet osv., osv., vil ikke blive overflødiggjort af dette forslag, må jeg sige til fru Birthe Rønn Hornbech. Der vil stadig væk være rockermiljøer, hvor alle og enhver ved, hvem der er, der kan have vidnet, og vedkommende vil blive tilbudt en ny identitet, bliver måske oven i købet nødt til at flytte til et andet land.

Det vil dette forslag om brug af anonyme vidner jo ikke overflødiggjøre. Der vil stadig væk være ulykkelige situationer i det kriminelle miljø, som gør, at nogle personer vil være rædselsslagne af angst resten af deres dage, fordi de har vidnet mod en medsammensvoren. Det kan dette forslag ikke på nogen måde ændre.

Til hr. Jesper Langballe vil jeg sige: Jamen altså grundlaget i vores retspleje er jo, at den er åben, og at vidner træder frem for offentlighed og for den tiltalte med deres vidneudsagn. Det er jo grundlaget. Det, vi taler om her, er undtagelserne. Grundlaget er, at retsplejen er offentlig, og jeg vil gerne bede mere kyndige folk end mig om at bekræfte, at sådan her skal det altså være.

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne starte med, som ved de tidligere forslag, vi har behandlet i dag, at sige, at det er et problem, at vi ikke har høringssvarene inden

førstebehandlingen. Og jeg vil gerne gentage, at det er regeringens ansvar at sikre, at høringssvarene er her inden førstebehandlingen.

Så startede fru Birthe Rønn Hornbech sit ordførerindlæg i dag med at sige, at dette handlede ikke om anonyme vidner. Nu kan man jo anvende ord på mange måder, men for mig er det, at man har nogle vidner, hvis identitet ikke bliver oplyst, det samme som anonyme vidner. Hvis anonyme vidner er noget andet, har jeg i hvert fald svært ved at se, hvad det er.

Det fremgår af bemærkningerne, at forslaget er tiltænkt at omfatte personer, som tiltalte ikke kender i forvejen. Og som andre ordførere har været inde på: Hvordan kan man vide, om den tiltalte kender personerne i forvejen, når den tiltalte ikke må få at vide, hvem de er? Der kan jo ikke være andre end den tiltalte og vidnet, der ved, om de kender hinanden.

Og så – som flere andre ordførere også har været inde på det – kan det godt undre lidt, at når der har været en sag, hvor politiet har behov for, at befolkningen lever op til deres borgerpligt om at vidne, så gør politiet meget ud af at fortælle, at det ikke er farligt at være vidne i dag, at generelt skal man ikke være bange for at vidne, at det normalt er dem, der er i rockermiljøet i forvejen, som bliver udsat for trusler og vold, hvis de vidner. Det er ikke tilfældige borgere, der er kommet forbi Lufthavnen og har set noget, der er sket. Det er ikke dem, der skal være bange, når politiet opfordrer folk til at træde frem.

Derfor vil jeg også under udvalgsarbejdet stille forslag om, at vi får undersøgt, hvor stort problemet er, at der bliver lavet en undersøgelse i de sager, der har været ved domstolene. For det er jo dem, vi skal se på omkring trusler og repressalier mod vidner, se på, hvor mange af de sager der vedrører tilfældighedsvidner, og hvor mange der vedrører vidner, som tiltalte kendte og havde forbindelse med i forvejen.

Så vil jeg gerne sige helt generelt til den debat, der er omkring afvejningen, at dengang man indførte de forskellige regler om retssikkerhed, sagde man, at det var en helt grundlæggende væsentlig ting for et rettsamfund, at vi havde offentlig retspleje. Når vi havde en række regler, der beskyttede den tiltalte mod statsmagten, så var det, fordi man havde et grundlæggende princip om, at alle borgere kan risikere, at der sker nogle fejl, der gør, at de bliver genstand for politiets mistanke.